

lig, ikke klare. Der nævnes i § 2, hvad der er forbudt paa Folkekirkens Helligdage, og derunder siges der, at paa offentlige Beværtningssteder er det forbudt at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medfører en saadan Støj, at omboende derved kan forulempes. Jeg ved ikke, om dette skal forstaas saaledes, at saadanne Sammenkomster er tilladt paa andre Dage af Ugen, eller saaledes, at saadanne Sammenkomster er tilladt, naar der ikke bor nogen i Nærheden. De følgende Bestemmelser i § 2 finder jeg navnlig er af en uheldig Art — hvad Meningen er med den første, kan man naturligvis nok nogenlunde forstaa. Jeg tror ikke, det er den højtærede Ministers Mening gennem disse Bestemmelser at lægge Hindringer i Vejen for Sports- og Idrætsøvelser i al Almindelighed. Men læser man § 2, Stykke b., vil man se, at i Tiden mellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 4 Eftermiddag er Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigter Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, tilladt, medens der ikke tales om andre Sportsøvelser. Jeg tænker i denne Forbindelse paa Fodboldspil og andre Idrætsopvisninger, der jo viser sig at have et ganske overordentlig stort Publikum. Det er Ting, som man efter min Mening fra Rigsdagens Side ikke bør lægge Hindringer i Vejen. Sporten staar efter min Opfattelse ikke saa højt herhjemme, at den kan taale Indskrænkninger af nogen Art. Den har jo bl. a. den Opgave at skabe en bedre og dygtigere Ungdom. Det forekommer mig, at ogsaa af Hensyn til de mange Penge, der ofres som Bidrag til Idrætsforeninger og til Oprettelse af Idrætspladser rundt omkring i Landet, maa Bestemmelserne i Loven være saaledes formet, at Opvisninger af denne Art selvfølgelig maa være tilladt. Jeg maa ogsaa sige, at det er med den største Beklagelse, jeg har set, at det andet Ting har vedtaget en Bestemmelse om, at Afholdelse af Væddeløb skulde være forbudt før Kl. 4 Eftermiddag. Med Hensyn til Væddeløb er der fra nogle Sider hævdet, at man ved en Indskrænkning gennem Lovgivningen burde lægge Hindringer i Vejen for Totalisatorspillet. Her maa jeg for mit Vedkommende sige, at det aldeles ikke er Totalisatorspillet, det kommer an paa. Lad dem, der vil spille og blive af med deres Penge, i Guds Navn gøre det, de fortjener maaske ikke bedre, Pengene kommer i alle Tilfælde i Cirkulation, og en Ting maa man ikke glemme i denne Forbindelse, nemlig at Statskassen dog nyder nogen Fordel af

dette Spil. Men man bør her tage Hensyn til, hvad Væddeløbssporten og Hesteopdrætningen i det hele taget i den senere Tid har præsteret. Vi har set, hvorledes man ogsaa ude i Provinserne under stor Interesse fra Landboernes Side har begyndt at afholde Væddeløb. Og det har da efter min Mening stor Betydning, at disse Væddeløb, navnlig senere paa Sæsonen, kan begynde paa en saadan Tid af Dagen, at de gode Landboere kan naa hjem i rette Tid, inden det bliver for mørkt. Ogsaa for Københavns Vedkommende er det af stor Betydning, idet det er vanskeligt for det Publikum, som søger til disse Væddeløb og Sportsopvisninger, at komme hjem, naar det skal ske paa et saa sent Tidspunkt af Dagen, at denne Trafik falder sammen med anden Trafik paa Jernbanen. Hvis Væddeløbene skal afholdes paa et sent Tidspunkt af Dagen, vil dette Publikum almindeligvis være henvist til at tage hjem samtidig med, at Befordringen af Skovgæsterne foregaar, og dette vil jo være noget ubehageligt for de forskellige Passagerer. I det hele taget forstaaer jeg ikke Argumentationen for, at man vil lægge Hindringer i Vejen for denne Sport. Fra nogle Sider har man ment, at det skulde ske for Dyrenes Skyld, af særlig Hensyntagen til Dyrebeskyttelsesforeningerne. Det mener jeg aldeles ikke; saa megen Forstand paa Hestesport mener jeg, jeg har, at jeg tør paastaa, at der i Virkeligheden ikke finder noget Dyrplageri Sted. I alt Fald mener jeg, at dette Spørgsmaal maa tages op til nøjere Overvejelse, idet man ikke uden videre kan lægge saa store Hindringer i Vejen for en ganske enkelt Sportsgren.

En anden Bestemmelse i § 2, Stykke b., er denne, at indendørs Koncerter af højere Art er tilladt, dog ikke før Kl. 2 Eftermiddag. Derfor er det interessant at faa at vide, om indendørs Koncerter af lavere Art er tilladt eller Koncerter af lavere Art er tilladt udendørs. Jeg maa sige, at der er adskillige Musikkorps, som til Skræk og Rædsel her i København og maaske andre Steder torterer de københavnske Borgere med slet Hornmusik af en lavere Art, tør jeg sige, idet denne Musik mange Gange udføres af Børn paa maaske omkring en halv Snes Aar, som aldeles ikke er i Stand til at behandle de store Instrumenter, de gaar rundt med, og som kun er til Skræk for dem, der skal høre derpaa — det er maaske til Glæde for Børnene selv. Disse Bemærkninger kommer ikke frem, fordi jeg vil